

Załącznik nr 2
do Uchwały Nr XLVII/386/2022
Rady Miejskiej w Mroczy
z dnia 22 kwietnia 2022r.

Mrocza, dnia kwietnia 2022 r.

**WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY
w Bydgoszczy**
ul. Jana Kazimierza 5
85-035 Bydgoszcz

sygn. Akt 4038-0.Pa.80.2022

Skarżący: Prokurator Rejonowy w Nakle nad Notecią
ul. Sądowa 1-3
89-100 Nakło nad Notecią

Organ: Rada Miejska w Mroczy
ul. Plac 1 Maja 20
89-115 Mrocza

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

**Prokuratora Rejonowego w Nakle nad Notecią na uchwałę Rady Miejskiej w Mroczy
Nr XLVI/374/2022 Rady Miejskiej w Mroczy z dnia 18 marca 2022 r. w sprawie
przyjęcia „Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania
bezdомności zwierząt na terenie Miasta i Gminy Mrocza na rok 2022”**

Działając na podstawie art 54 § 2 Ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi Rada Miejska w Mroczy w załączeniu przekazuje skargę Prokuratora Rejonowego w Nakle nad Notecią z dnia 19 kwietnia 2022 roku na uchwałę Nr XLVI/374/2022 Rady Miejskiej w Mroczy z dnia 18 marca 2022 r., w sprawie przyjęcia „Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Miasta i Gminy Mrocza na rok 2022”, doręczoną organowi dnia 20 kwietnia 2022 r.

W odpowiedzi na powyższą skargę Rada Miejska w Mroczy:

- 1) oddalenie skargi w całości
- 2) wnosi o odstąpienie od obciążania organu kosztami postępowania,
- 3) wnosi o rozpoznanie sprawy pod nieobecność przedstawiciela Organu lub jego pełnomocnika.

Uzasadnienie

W dniu 19 kwietnia 2022 r. (data wpływu 20.04.2022 r.) Prokurator Rejonowy w Nakle nad Notecią zaskarżył w części uchwałę Nr XLVI/374/2022 Rady Miejskiej w Mroczy z dnia 18 marca 2022 r., w sprawie przyjęcia „Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Miasta i Gminy Mrocza na rok 2022”, zarzucając jej istotne naruszenie prawa, tj. art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572) poprzez niewypełnienie obowiązku wynikającego z upoważnienia ustawowego i zbyt ogólne uregulowanie w § 3 załącznika do ww. uchwały kwestii dotyczącej opieki nad wolno żyjącymi kotami, w szczególności określenia listy społecznych opiekunów (karmicieli) kotów wolno żyjących, miejsc i częstotliwości dokarmiania tych zwierząt, co uznać należy za nieuprawnione zawężenie obowiązku,

Organ nadzoru w stosunku do przedmiotowej Uchwały nie wydał rozstrzygnięcia nadzorczego. Uchwała została opublikowana w Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. w dniu 24 marca 2022 r. pod poz. 1404 i weszła w życie w terminie przewidzianym w § 3 przedmiotowej uchwały.

Zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skarga do sądu administracyjnego wnoszona jest za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi.

Organ, którego skarga dotyczy przekazuje skargę sądowi administracyjnemu wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania. W przypadku nie zastosowania się do powyższych obowiązków, sąd na wniosek skarżącego może orzec o wymierzeniu organowi grzywny (art. 55 ustawy).

Odnosząc się do przedmiotowego zarzutu organ wskazuje, że w jego ocenie nie doszło do naruszenia powołanej normy. Rada Gminy wypełniła dyspozycję ustawową i dostatecznie

precyzyjnie określiła miejsca zawężając punkty występowania siedlisk kotów do miejscowości na terenie gminy, w których zidentyfikowano takowe. Cytując za wyrokiem WSA w Bydgoszczy z 22.03.2017 r., II SA/Bd 1353/16 (LEX nr 2284664) przywołanym również przez Skarżącego w treści skargi: „Podkreślenia wymaga, że art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy nakłada na radę miejską obowiązek podania konkretnego sposobu działania w zakresie ustalania miejsc, w których przebywają koty wolno żyjące oraz określenia listy społecznych opiekunów (karmicieli) oraz miejsc i częstotliwości dokarmiania tych zwierząt (...)”. Organ w § 3 pkt 2 załącznika do Uchwały uchwalił m.in., że w urzędzie prowadzona jest ewidencja miejsc bytowania kotów – na tej podstawie ustalone są miejsca na terenie gminy, w których bytują koty. W ciągu roku miejsca te ulegają zmianie – z tego też powodu Organ odstąpił od regulowania w sposób „sztywny” w uchwale (np. poprzez podanie ulic czy też numerów działek) punktów bytowania kotów (podano jedynie miejscowości, w których siedliska kotów zostały zidentyfikowane). W ten sposób uchwała może być wykonywana w sposób ciągły bez konieczności każdorazowej zmiany w razie pojawienia się nowego lub zmiany miejsca bytowania zwierząt. Tym samym w ocenie Organu wypełniona została dyspozycja ustawowa określająca zakres programu – Organ uchwalił sposób działania w zakresie ustalania miejsc oraz określił te miejsca (Wiele, Drzewianowo, Ostrowo) wraz z częstotliwością dokarmiania (codziennie). Podkreślić przy tym należy, iż stosownie zaś do treści art. 147 § 1 p.p.s.a. w zw. z art. 91 ust. 1 i 4 u.s.g., sąd administracyjny tylko w przypadku istotnego naruszenia prawa, uprawniony jest do stwierdzenia nieważności uchwały organu gminy na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. Granicą nieważności uchwały jest zatem ustalenie, że doszło do istotnego naruszenia prawa, co ma miejsce w szczególności w razie podjęcia uchwały przez organ niewłaściwy, braku podstawy prawnej do podjęcia uchwały określonej treści, niewłaściwego zastosowania przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały lub naruszenia procedury jej uchwalenia.

W ocenie Organu zaś przywołany przez Skarżącego zapis uchwały, stanowiący przedmiot zarzutu, nie stanowi istotnego naruszenia prawa skutkującego koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały czy to w części czy w całości

Załączniki:

- 1) skarga Prokuratora sygn. akt 4038-0.Pa.80.2022 wraz z aktami sprawy;
- 2) odpis odpowiedzi na skargę.